

Sūtra Ind. St. 1, 143. Utt. Rāmak. 71, 12. Müller, SL. 95. 206. fgg.

2. धर्मसूत्र (wie eben) m. N. pr. eines Sohnes des Suvrata Buāg. P. 9, 22, 16.

धर्मसेतु (धर्म + सेतु) m. 1) ein Damm zum Schutze des Gesetzes, des Rechtes: विपर्ययं याति शनिः कृते ये धर्मसेतवः Hariv. 11313. राजा दशरथो नाम धर्मसेतुरिवाचलः R. 3, 62, 2. यदा धर्मप्रधानस्य धर्मसेतुर्विभिद्यते 69, 5. Buāg. P. 5, 26, 22. 4, 16, 4. (मिथिला) समाकीर्णा MBu. 3, 13706. Beiw. Ćiva's Ćiv. — 2) N. pr. eines Sohnes Ārja ka's Buāg. P. 8, 13, 27.

धर्मसेन (धर्म + सेना) m. N. pr. eines Königs Ver. in Verz. d. Oxf. H. 133, a, 18.

धर्मस्कन्ध (धर्म + स्कन्ध) m. Gesetzsammlung Burn. Intr. 34. Titel eines Werkes des Ćāriputra oder Maudgaljājana 448. Lot. de l. b. I. 715, N. 1. WASSILJEV 107.

धर्मस्थ (धर्म + स्थ) m. Richter M. 8, 57.

धर्मस्थल (धर्म + स्थल) n. die Stätte des Gesetzes, N. pr. einer Stadt Ver. in LA. 16, 4.

धर्मस्वविर (धर्म + स्व) N. pr. eines Mannes Kaṭhināy. 16.

धर्मस्वामिन् (धर्म + स्वा) m. 1) der Herr des Gesetzes, Beiw. eines Buddha Vjutr. 1. — 2) N. eines von Dharma, Könige von Kāṇmīra, errichteten Heilighums Rāga-Tar. 4, 696.

धर्मकृत् (धर्म + कृ) adj. das Gesetz —, das Recht verletzend: तस्य प्रजा धर्मकृत् जज्ञे MBu. 1, 2440.

धर्माकर (धर्म + आकर) m. N. pr. eines Zuhörers des Buddha Lo-keṣvararāga Burn. Intr. 100. = धर्मिताम 101. N. pr. eines Mannes, Vie de HIOUEN-TSANG 67. des 99ten Buddha im Kalpa der Weisen HIOUEN-TSANG I, 385. eines buddh. Uebersetzers WASSILJEV 222.

धर्मागम (धर्म + आगम) m. Gesetzbuch: त्रीणि ज्योतीषि वर्षाश्च त्रयो धर्मागमः[?]स्तथा Mārk. P. 23, 36.

धर्माङ्गद (धर्म + अङ्गद) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 517. KATHĀRĀVA in Verz. d. Oxf. H. 154, a, 2. eines Fürsten, eines Sohnes des Prijañkara, Kṣhīṭāy. 6, 10.

धर्माङ्गा (धर्म + अङ्ग) f. Reiter (वक्त्र) Nigh. Pr. — Vgl. धर्मराज 3.

धर्माचार्य (धर्म + आचार्य) m. Lehrer des Gesetzes oder der Sitte Ācā. Grh. 3, 4. °स्तुति Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 108, a.

धर्मात्मज (धर्म + आत्मज) m. der Sohn Dharma's, Bein. Judhi-shṭhira's Ver. 15, 11.

धर्मात्मता (von धर्मात्मन्) f. Gerechtigkeit MBu. 2, 1361. R. 4, 53, 2.

धर्मात्मन् (धर्म + आत्मन्) 1) adj. gerecht, tugendhaft, seiner Pflichten sich bewusst M. 3, 3, 12, 2. Hip. 1, 48. N. 4, 11. 17, 1. R. 1, 1, 29. 2, 16, 6. 82, 18. VARĀH. BRU. 11, 16. — 2) m. Bein. Kumārapāla's H. 713.

धर्मादित्य (धर्म + आ) m. N. pr. eines buddh. Königs auf einer Inschrift COLEBR. Misc. Ess. II, 249.

धर्माधर्मपरीक्षण (धर्म - अधर्म + प) n. das Untersuchen des Rechts oder Unrechts, Bez. eines best. Gottesurtheils, welches Mit. 163. f. ausführlich beschrieben wird.

1. धर्माधिकरण (धर्म + अधि) n. Gericht: धर्मशास्त्रानुसारेण अर्थशास्त्रनिद्वयणम् । यत्राधिक्रियते स्थाने धर्माधिकरणं हि तत् ॥ KĀT. in Vi-RAMITR. ĆKDr. पुरुषात्तरत्नज्ञाः प्राशवश्चाप्यल्लुपाः । धर्माधिकरणे का-

या जनाह्वानकरा नराः ॥ MATSJA-P. 189. ĆKDr. एवं द्वावपि तौ विवद-मानौ °णो गतौ PAÑĀT. 96, 25. °णाधिष्ठितपुरुषैः 97, 1.

2. धर्माधिकरण (wie eben) m. Richter: समः शत्रौ च मित्रे च सर्वशास्त्रविशारदः । विप्रमुख्यः कुलीनश्च °णो भवेत् ॥ MATSJA-P. 189. ĆKDr.

धर्माधिकरणस्थान (1. ध + स्थान) n. Gerichtshof PAÑĀT. 40, 22.

धर्माधिकरणिक (von 1. धर्माधिकरण) m. Richter PAÑĀT. 97, 18.

धर्माधिकरणिन् (wie eben) m. dass. H. 723.

धर्माधिकार (धर्म + अधि) m. Rechtsverwaltung, Rechtspflege Ćāk. 13, 23. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1403.

धर्माधिकारिन् (von धर्माधिकार) m. Richter PAÑĀT. 101, 2. Rāga-Tar. 4, 82. °कारिपुरुषैः Ver. 27, 7.

धर्माधिकृत (धर्म + अधि) m. dass. PAÑĀT. 41, 16.

धर्माधिष्ठान (धर्म + अधि) n. Gericht, Gerichtshof PAÑĀT. 237, 20.

धर्माध्यक्ष (धर्म + अधि) m. Oberrichter, Minister der Justiz H. 724.

KĀN. 102. Rāga-Tar. 1, 119. Schol. zu R. (Ausg. v. GOUR. VII, 341).

धर्माध्वन् (धर्म + अध्वन्) m. der Weg des Gesetzes, der Tugend PRAB. 103, 16.

धर्मानुस्मृत्युपस्थान (धर्म - अनु + उप) n. Titel eines buddh. Āgama WASSILJEV 302.

धर्मान्यु (धर्म + अन्यु) m. der Brunnen des Dharma, N. eines Tir-
tha SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, b, 33.

धर्माभियेकक्रिया (धर्म + अभि - क्रिया) f. eine vorgeschriebene Abwaschung Ćāk. 171.

धर्माभ्योधि (धर्म + अभ्योधि) m. das Meer der Gesetze, Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1031.

धर्माय् (von धर्म), °यति und यते zum Gesetz werden Vop. 21, 9.

धर्मायतन (धर्म + आ) n. Vjutr. 66. WASSILJEV 241. 243. 236. Wohl die durch das Manas vermittelte Erkenntnis des Dharma. Davon adj. °निक Vjutr. 176.

धर्मारण्य (धर्म + अर) n. 1) ein Wald, in welchem Einsiedler ihren Pflichten obliegen, Ćāk. 14, 1. 52. 106. — 2) N. pr. eines bestimmten heiligen Waldes in Madhjadeṣa VARĀH. BRU. S. 14, 3. MBu. 13, 7653. 14, 2898. धर्मारण्यसमोपस्थं वसुश्चक्रे गिरित्रजम् R. GOUR. I, 33, 6 (nach R. SCHL. 34, 7 N. pr. einer von Amūrtaraṣa gegründeten Stadt). NABAS. P. in Verz. d. Oxf. H. No. 138, Ć. 1. 6. पञ्चारण्यमिदं धर्मं त्वया व्याप्तं चिरं विभो । नाम्ना भविष्यति खेतद्धर्मारण्यमिति प्रभो ॥ VARĀH. P. im ĆKDr. HALL in Journ. of the Am. Or. S. VII, 41.

धर्मावेधि (von धर्म + अर्थ) adj. auf das Gesetz —, die Pflicht bezüglich MBu. 1, 600.

धर्मालोकमुख (धर्म - आलोक + मुख) n. ein Eingang zur Einsicht in das Gesetz (Ćākjamuni's), deren 108 angenommen werden LALIT. ed. Calc. 34, 3. fgg.

धर्माशोक m. Aṣoka des Gesetzes (धर्म), Bein. des Königs Aṣoka (des Enkels Kāndragupta's), den er nach seinem Uebertritt zum Buddhismus erhielt, BURN. Intr. 373. fg. WASSILJEV 46.

धर्माश्रित (धर्म + आश्रित) adj. gerecht, tugendhaft VARĀH. BRU. S. 101, 8.

धर्मासन (धर्म + आसन) n. Richtersitz M. 8, 23. MBu. 13, 2733. R. 4, 41, 68. Ćāk. 60, 17. 81, 1. Rāga-Tar. 6, 28. 60.

धर्मास्तिकाय (धर्म + अस्ति) m. bei den Ćaina die Kategorie Tugend